

Söndagen före domsöndagen 231119

Samlande rubrik: Vaksamhet och väntan.

*Luk 17:20-30 När Guds rike och Människosonen kommer
Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade han:
»Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina
ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är
inom er. «Till lärjungarna sade han: »Det skall komma en tid då ni
längtar efter att få uppleva en enda av Människosonens dagar men
inte får det. Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han.
Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. Ty liksom blixten
flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så
skall Människosonen visa sig på sin dag. Men först måste han lida
mycket och förkastas av detta släkte. Som det var i Noas dagar, så
skall det bli under Människosonens dagar. Folk åt och drack, gifte sig
och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden
kom över dem och gjorde slut på dem alla. Eller som på Lots tid: folk
åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då
Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde
slut på dem alla. Likadant blir det den dag då Människosonen
uppenbaras.*

Reflektion över två meningar i dagens text. Vi tar den första direkt:
Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.

Först och främst, vad innebär begreppet "förkasta"?

Enkel uttryckt innebär det att göra uppror mot det som är rätt och
riktigt.

Som ett konkret exempel kan vi ta koranbränningarna som sker i
Sverige idag. Människor utnyttjar kryphål i vår lagstiftning för att
kunna håna en hel religion. De visar ingen ånger, även när bränningen
innebär faror för svenska medborgare över hela världen.

Vad är drivkraften bakom detta?

Såvitt jag förstår är drivkraften ren ondska. Om jag ställer
kontrollfrågan: "Inget ont utan att det har något gott med sig", så hittar
jag faktiskt inget gott.

Om vi ser på evangelietexten ur ett nutida perspektiv, skall vi ta några exempel på resonemang som sannolikt leder till att människor i vår tid förkastar Jesus:

- Jag känner ingen ånger för mina uppenbart felaktiga handlingar. Istället raljerar jag med ordspråket "Ingen är fullkomlig".
- Jag är i grunden ovillig att tjäna andra. Jag lever efter devisen 'Sköt ditt och strunt i andra'."
- Jag har en negativ syn på Jesus och hans läror. Jag tror att det räcker med att jag är döpt och konfirmerad.

Den andra meningen i evangelietexten är:

Guds rike är inom er.

Vad menar Jesus med dessa ord till fariséerna?

Jesus säger att Guds rike är inom oss, inte någon annanstans. Detta innebär att vi kan uppleva Guds rike här och nu, genom att leva i kärlek, barmhärtighet och rättvisa.

Fariséerna, å andra sidan, fokuserade på att följa lagen. De ansåg att man tjänade Gud genom att följa regler och ritualer. Men Jesus säger att detta inte är tillräckligt.

För att uppleva Guds rike måste vi sätta oss själva i andra hand. Att vara villiga att tjäna andra, även om det innebär att vi måste offra oss själva, alltså vår själviskhet och bekvämlighet.

Några exempel, hur vi sätter oss själva i andra hand och tjänar andra:

- Vi ger av vår tid och våra resurser till de som behöver dem.
- Vi kan vara snälla och medkännande mot alla vi möter.
- Vi arbetar för att skapa rättvisa och fred i världen.

Guds rike är en verklighet som är både andlig och fysisk. Det är en verklighet som vi kan uppleva i våra egna liv, där vi kan bidra till att förverkliga Guds rike i världen.

Aposteln Paulus skriver ned sitt löfte till dej och mej inför evigheten:
*Rom 10:9-10 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, **skall (!!!)** du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning*

Evighetslöftet uppfylls när jag vill att Guds son är herre i mitt liv.

Vill jag inte ta till mig att Jesus **är** Guds son, då kommer jag inte att följa honom och konsekvensen blir att jag struntar i vad han säger.